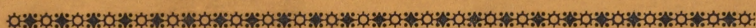
ПАМЯТКА

ДЕВЯТИХ УКРАЇНСЬКИХ ЛІТНІХ КУРСІВ

1955

ПРИ

КОЛЄҐІЇ

СВ. АНДРЕЯ

В ВІННІПЕҐУ

СПИСОК ЧЛЕНІВ УПРАВИ Й УЧИТЕЛЬСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ ДЕВЯТИХ ЛІТНІХ КУРСІВ:

Прот. С. В. Савчук, B.A., D.D. — принципал Колеґії.
Добродійка Ольга Савчук — настоятелька.
Орест Ґорчинський, B.A. (Hon.) — директор Курсів і настоятель, українська мова, провідництво.
Соня Мандзюк, B.A. — настоятелька над дівчатами, українська мова.
Григорій Пінюта, M.A. — українська мова, історія України.
о. М. Юрківський — релігія.
о. диякон С. Столярчук — драма, рецитація.
В. І. Сарчук, B.A. — драма, провідництво.
Ред. І. Г. Сирник — історія українців в Канаді.
І. Н. Мандзюк, LL.B. — переживання з життя українського студентства в Канаді.
П. Каліщук — історія України.
Іван Бойчук — українська мова.
В. Богонос — хор, дириґентура, спів.
Пані Д. Павлюкевич — вишивки й писанки.
Володимир Ґривінський і панна Марія Гаврилюк — народні танки.
Авріля Підручна — оркестра.

СЛОВО ВІД ПРИНЦИПАЛА КОЛЕҐІЇ

(Докінчення з 1-ої стор.)

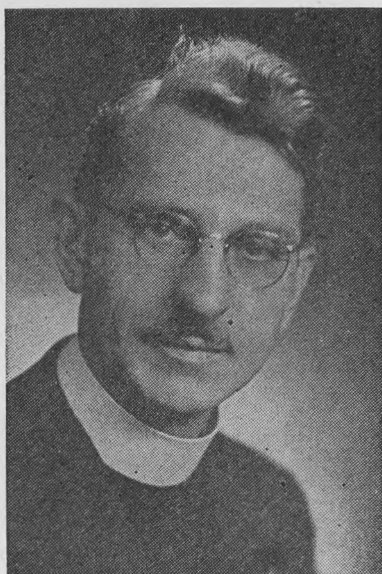
Літніх Курсів щиру подяку та признання згаданій орґанізації за її щире заінтересовання справами нашої молоді.

Рівнож висловлюю щиру подяку всім членам виховавчого та учительського персоналу Девятих Літніх Курсів за їх щиру, повну посвяти працю, бо то найбільша їх заслуга за те, що Курси відбулися з таким гарним успіхом.

Всім студентам і студенткам цьогорічних Курсів бажаю якнайкращого успіху в їх дальших студіях та в життю взагалі. Маю надію, що вони належно використають науку, яку на Курсах здобули, так для збагачення свойого особистого життя, як і для життя нашої молоді по місцевостях. А також, — що вони будуть словом і ділом голосити добру славу про Колеґію св. Андрея у Вінніпеґу та про її Українські Літні Курси.

Слово від принципала Колеґії

Девяті Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу вже закінчилися і тим самим стали найновіщою частинкою в історії не лише самої Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу, але в історії канадійських українців узагалі.

Всеч. о. д-р С. В. Савчук.

Хоч це може виглядати маленька й незамітна частинка нашої історії в Канаді, то на ділі вона має свою питоменну вартість і значення; бо як могуче море складається з малесеньких краплин води, так й історія даного народу складаєтвся з менших й більших подій, які поодиноко, й на перший погляд може й не представляють чогось великого чи замітного, але всі разом вони становлять цілість історії даного народу.

Ми певні, що й ці Девяті Українські Літні Курси не залишуться в нашій історії безслідними, але позначаться добрими, позитивними наслідками. Ми певні, що **вісімдесять** молодих хлопців і дівчат, — студентів і студенток цьогорічних Курсів, — повернувши додому, привезуть з собою багато цінних надбань, які будуть корисними не лише для них самих, але також для того окруження, серед якого вони будуть жити, виростати та працювати.

Поза звичайні предмети українознавства, які завжди становили головну частину програми навчання на Літніх Курсах, цього року було звернено особливу увагу на провідництво, тобто на підготовання молодих хлопців і дівчат для ведення орґанізаційної праці серед молоді на місцях. Студенти й студентки, які перейшли курс провідництва з добрим успіхом, отримали за це спеціяльні свідоцтва.

На місці буде зазначити, що до успіху цьогорічних Курсів, а зокрема курсу провідництва, не мало причинилася Манітобська Екзекутива Союзу Українак Канади, яка цього року започаткувала грошеві нагороди, — дві для хлопців, а дві для дівчат, — для тих курсантів, які зроблять найкращий поступ. Більше про це говориться на іншому місці цієї "Памятки", а тут лише хочу висловити від імени Колеґії та її

(Докінчення на протилежній стороні)

Від Редакції

Студенти, які учащають на Девяті Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея, в додаток до своєї науки й розривок, зобовязалися видати й цей журнал. Як ви побачите, він віддзеркалює наше життя на Літніх Курсах.

Чому ми приїхали сюди? — Це всім відомо. На меті в кожного курсанта є навчитися якнайбільше того, чого нам, як українцям, в Канаді потрібно. Вчимося української мови не тільки тому, щоб могли в цій мові читати й писати, але й тому, що це є наша рідна мова — мова якою до нас від дитинства говорять наші батьки.

Української історії вчимося, щоб пізнати нашу минувшину, бо хоч ми родилися тут в Канаді, то корінь нашої культури сягає століття назад. Людина не може бути освічена, коли не знає історії своїх предків. Як Шевченко писав: чужого научаймось, й свого не цураймось. Релігійні виклади дають нам ширше знання про нашу Церкву, підносять нашу повагу до неї й ознайомляють нас ближче з християнською наукою.

Лекції провідництва дають нам більше основне знання про СУМК та інші українські орґанізації в Канаді. Цього знання потрібно всім сумківцям. Хто любить спів та дириґентуру, має нагоду навчитися дириґувати хором. А це може нам дуже стати в пригоді, бо по українських громадах потрібно дириґентів. Подібно, як з дириґентурою, ми маємо нагоду вчитися й українських народних танків. Те саме з драмою. Хто цікавиться цею формою мистецтва, може багато скористати з викладів в драмі.

Вечірні виклади поширюють наш світогляд на ріжні життєві справи. А це є дуже важне з огляду на теперішню світову ситуацію.

Помимо всіх цих кляс і викладів, ми знаходимо час і на інші корисні активности, — між іншим і на видання цього журналу. У нім наші курсанти з ріжних сторін Канади, а то й Америки знайдуть місце висловити свої думки. Це для них буде памяткою на наступні роки.

Доперва курсанти видали вже два журнали:

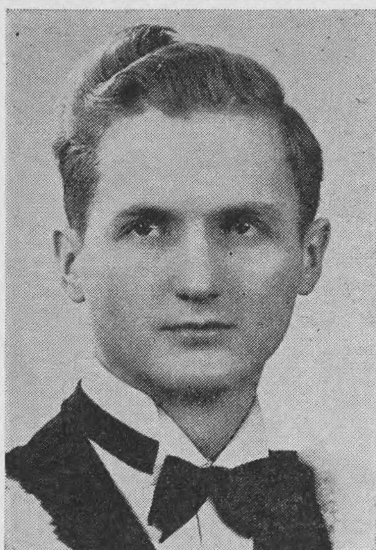
1) "Відголос", який вийшов 23-го липня, і

2) Памятка", яку ми тепер приготовили з нагоди закінчення Літніх Курсів.

Мені, як редакторці, справляло велику приємність їх редаґувати. Я бажаю всім тим, що своїми корисними заввагами, дописами й іншими способами причинилися до видання "Відголосу" і оцеї "Памятки". І вірю, що читачі знайдуть пару хвилин часу, зацікавитися матеріялами, які в них поміщений.

Наталка Цьона.

Слово від директора

Орест Ґорчинський

Наукова розвідка подає, що коли залізну штабу, що варта 5 долярів, переробити на кінські підкови, вона варта кільканадцять долярів. Перероблена на голки, вона варта 400 долярів; на ножі — варта понад 3,000 долярів; на годинникові пружини — коло 300 тисяч долярів. Чому ж воно так? Тому, що коли більше праці прикладемо до того заліза, то воно дорожче. Його треба було кувати, ділити, пускати через всякі машини, вигладжувати... Таке і з людьми. Більше чоловік працює над собою, більше вчиться, застановляється, то стає вартнішим.

Дорогі курсанти! Тому, що ви вже трохи попрацювали над собою на Українських Літніх Курсах, ви доперва стали вартнішими, ніж ви були, поки сюди приїхали. Але пять тижнів є дуже короткий час... За пять тижнів неможливо особі передати всего того знання, що потрібне для найвищого удосконалення людини. Навіть у виробі річей із заліза треба більше часу виробити годинникові пружини, ніж кінські підкови або голки. За пять тижнів можна було найбільше поставити фундамент чи підвалини, на яких людина мусить добудовувати будівлю свого характеру й знання через ціле своє життя. І власне хто більше вкладе праці, той стане вартнішим.

А вартість людини залежить від того, кілько вона може причинитися до збагачення того суспільного окруження серед якого вона живе. Ви, курсанти, живете серед українського й канадійського окруження, отже чим більше ви причинитесь до піднесення українського й канадійського життя, тим вартнішими ви будете. Суспільство потребує свідомих громадян і добрих провідників. Українські Літні Курси дали вам початок, як в однім, так і в другім: ви вчащали на загальні курси та мали нагоду в додатку побирати й інструкторський курс. А ваш дальший попис в суспільнім життю, як громадяни й провідники, буде вже залежати від того, кілько ви над собою попрацюєте. Отож не промарнуйте того, що ви набули на цих Літніх Курсах, але використайте своє знання для піднесення своєї вартости.

О. Ґорчинський.

Українська молодь в Канаді

Добр. Ольга Савчук.

В наших часах аж надто багато читаємо про моральний занепад молоді. В Америці, Великій Британії та навіть у Канаді число малолітних злочинців зростає із застрашаючою скорістю. Родичі, учителі, церкви та всякого рода виховавчі інституції ломлять собі голови над цим явищем та шукають способів, як йому запобігти.

Якже ж під цим оглядом представляється стан української Молоді в Канаді?

На Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу зїзджаються молоді хлопці й дівчата з цілої Канади. Це діти наших фармерів, робітників, бизнесменів і професіоналістів. Отже можна сміло сказати, що вони становлять репрезентативну ґрупу нашої молоді в Канаді. А коли судити по них, то можна сміло твердити, що стан української молоді в Канаді є поки що добрий, що той моральний занепад, який охопив іншу молодь, нашої молоді не досягнув.

Причини на це можуть бути ріжні. Та мабуть найважнішою причиною є таки той факт, що українська молодь, на загал беручи, ще не відірвалися від свого рідного кореня; що вона дальше виховується під впливами здорового родинного життя та під впливами української Церкви, школи й українських виховавчих інституцій.

Можна сміло сказати, що Колеґія св. Андрея в Вінніпеґу, почерез свої Літні Курси, також чимало причинилася до збереження здорового морального стану серед української молоді в Канаді. За останніх девять років цілі сотки молодих хлопців і дівчат перейшли ці Курси, на яких вони, поза вивчення українського письма й слова, защепили в собі також глибоку любов до свого рідного та правильну гордість зі свого українського походження. А така молодь не так легко заломлюється і не сходить на манівці.

Треба тільки побажати, щоб на Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу з кожним роком прибувало все більше й більше української молоді.

Добр. Ольга Савчук.

Слово від настоятельки над дівчатами

Соня Мандзюк.

Видно, що Літні Курси мають в собі щось такого, що рік річно спонукує родичів посилати своїх синів і доньок до Колеґії. Через кілька літ другі орґанізації конкурували з Колеґією, а нині лише Колеґія провадить те велике діло.

Для Колеґії це вже Девяті Літні Курси, але для багатьох студентів, то перші; для більшости може і останні. А яка то була б страта для тих студентів, що не вернуться на слідуючий рік, і я вірю, що свідомі родичі, що цього року післали своїх синів і доньок ще і 1956 року пішлють їх на курси до Колеґії. Цього року, як попередно, було приємно працювати з молодими студентами. Вони показалися здібними, пильними та думаючими. Хоч з ріжних частин Канади й Америки вони поприїздили, то в них всіх було видно українську душу і отвертість, а це працю з ними робило приємною.

Я на відході бажаю попращати всіх, а особливо своїх студенток. Бажаю, щоб цьогорічні курси лишилися для них не лише, як милі спомини, але, щоб вони в життю користали з тої науки, що їм дано. Щоб вони потонули в громадську працю свого народу і не ждали, поки їх попросять до громадської праці, але, щоб самі шукали собі місця в рядах народних працівників.

Соня Мандзюк.

Від голови Студентського Кружка

Наближується кінець Курсу і з певною надією ми бажаємо виконати, як слід, наші обовязки, як також і досягнути ціли поставлені нашими учителями й родичами. Чомусь не годен відсунути гадку, що жаль буде прощатися з новим знакомством. Цього року ми мали дуже велике число студентів, і, як голова Студентського Кружка, я хочу їм подякувати за їх кооперацію, за їх добру волю жити разом весело, приязно і спокійно. Учителям від всіх студентів я хочу подякувати за їх старання в викладах, за їх зрозуміння дітвори і за їх терпеливість. Спеціяльну подяку передаю від нас у сторону отця Савчука і його дружини, за їх труд. Якби порахувати кожний крок, який вони зроблять по цементованій підлозі Колеґії задля добробуту цих студентів, то це заповнило б величезну книжку. Дякую настоятелеві, настоятельці та всім учителям, що над нами наглядали. Особисто щиро дякую студентам цих Девятих Літніх Курсів за їх довіря до моєї особи. Так, як я старалася виконувати ролю голови Студентського Кружка, так обіцюю вам, що у дальшім життю ваше виявлене довіря буде підтримувати мене на дусі в праці для українського народу в Канаді.

Коли я плянувала вернутися на Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея, то мені прийшло на думку питання: "Чому, власне, ми їдемо до Колеґії?" Мені здається, що над цим питанням не всі курсанти застановляються. Серед них можна знайти таких, що їдуть тільки на те, щоб десь поїхати та провести шість тижнів.

Мені хочеться вірити, однак, що більшість студентів їдуть до Колеґії, щоби чогось навчитися, — такого, що вони не мають змоги навчитися вдома. Таким способом вони осягають шкільну науку в таких предметах, як, наприклад, українська мова й історія, а також черпають користи із релігійного й товариського життя в Колеґії.

Пізнання соціяльного життя в теперішні часи потрібне більше, як будь-коли, бо нам конечно жити в близьких зносинах з людьми. Потрібно нам також виробляти знайомство дітей свого роду, української молоді, яка зїхалась до Колеґії з ріжних кінців Канади , а то й Стейтів. Ці наші хлопці й дівчата живуть в іншому окруженню ,і тому то дуже цікаво пізнати їх та обмінятись з ними своїми думками. Серед курсантів знаходяться також хлопці з України. Від них ми можемо багато навчитися про край наших батьків і з ними нам приємно разом забавлятися.

Коли я все це передумала, то мене зібрала охота знову поїхати на Літні Курси до Колеґії, щоб чогось нового навчитися, щоб поширити своє знайомство та збагатити себе новим життєвимм досвідом.

Авріля Підручна.

Члени Екзекутиви Студентського Кружка

Сидять зліва направо: Євген Вергун, Соня Мандзюк (настоятелька), Наталка Цьона, о. д-р Савчук (принципал), Авріля Підручна (голова), Орест Ґорчинський (директор), Богдан Косач.

Перший ряд, зліва направо: Орися Крипякевич, Лелія Григірчук, Ляля Дідух, Ліда Музика, Савеля Сторожук.

Другий ряд, зліва направо: Денис Лазарович, Василь Мельничук, Юрій Фотій, Вінцентий Іванчук, Кароль Токарик, Ярослав Каптій.

ПОСАДИ В ЕКЗЕКУТИВІ

Голова: Авріля Підручна.
Заступниця: Наталка Цьона.
Писар: Богдан Косач.
Програмовий комітет: Ярослав Каптій, Савеля Сторожук і Лелія Григірчук.
Спортовий комітет: Юрій Фотій, Кароль Токарик, Ляля Дідух.
Соціяльний комітет: Василь Мельничук, Вінцентий Іванчук, Ліда Музика.
Господарський комітет: Ляля Дідух, Орися Крипякевич і Денис Лазарович.
Редакційний комітет: Юрій Фотій, Богдан Косач, Наталка Цьона (редакторка), Ляля Дідух, Авріля Підручна.

Учасники Девятих Українських Літніх Курс

Учителі, сидять зліва направо: П. Каліщук, Волод. Богонос, М
Савчук, о. д-р С. В. Савчук, Орест Ґорчинський, Всеч. о. М. Юрківський,

Курсів при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

, Мандзюк, панна Соня Мандзюк, о. диякон С. Столярчук, добр. Ольга
кий, пані Д. Павлюкевич, Г. Пінюта, І. Г. Сирник, І. В. Бойчук.

День у Колеґії св. Андрея

У нашій школі ми маємо гарного й голосного дзвінка. Але виглядає, як би його не було. Уранці, коли він нас будить, ніхто з нас його не чує. Так нам добре спиться. За те наш настоятель нас не забуває. Кожного ранку він заходить до наших кімнат і будить нас. Коли тільки загляне в кімнату, ми ніби збираємося вставати, але як тільки настоятель вийде з кімнати, то ми знову скакіць до ліжка. Але настоятель вже знає ці наші штуки й за пять хвилин він знову приходить нас будити. Цим разом ми вже встаємо й збираємося.

Трошки по цім дзвонить дзвінок і ми йдемо до каплиці. Тут ми читаємо й співаємо молитви. Ми співаємо "Царю Небесний", "Отче наш", "Вірую..." і "Достойно є..." В читаних молитвах ми не забуваємо й про своїх добрих родичів, що прислали нас сюди. Ми молимось за них в оцій молитві: "Благослови Господи родичів моїх, батька й матір мою, братів, сестер і всю родину мою. Обдаруй їх здоровлям і добробутом і просвіщай їх серця, щоби вони могли поступати по дорозі заповідей Твоїх.

"Бережи під Твоєю святою охороною провідників, добродіїв і всіх, що щиро працюють для піднесення слави Твоєї і для добра народу Твого."

З каплиці всі йдемо на сніданок до їдальні. Перед сніданком молимося й сідаємо до столу. Тоді дівчата приносять нам їду, що її приготовила пані Підручна. Всі ми маємо такі апетити, що на столі нічого не лишаємо. По сніданку знову молимося, тоді беремо свій посуд і відносимо до кухні. Коли задзвонить дзвінок, ми йдемо до наших кляс. Наші кляси йдуть без перестанку аж до обіду. По обіді є ріжні кляси.

Це спеціяльні кляси, які дехто бере, а дехто ні. Також маємо кляси й після вечері. Вони тривають до десятої години. По десятій годині ми можемо робити, що бажаємо аж до пів до одинадцятої. Тоді ми маємо вечірню молитву в каплиці.

По каплиці йдемо до своїх кімнат, де треба вже заховувати тишу. Але часом ми її не затримуємо, бо щось з десять нас або й більше хлопців зійдемося в одну кімнату та й балакаємо аж до пізна. Тоді розходимося по своїх кімнатах, трохи читаємо, або приготовляємо щось на другий день. Коли скінчимо свою роботу, йдемо спати, бажаючи, щоб не скоро прийшов ранок.

Омелян Федак.

Дебати, промови й дискусії

Цього року третя кляса української мови брала участь в дебатах, промовах і дискусіях під вмілим керівництвом п. Ореста Ґорчинського.

Дебати відбулися такі: 1) „Рішено, що життя на фармі здорівше, ніж життя в місті"; афірмативну сторону заступали Зірка Гаврилюк і Юрко Фотій, а неґативну сторону заступали Аделя Бойко й Володимир Клим. Афірмативна сторона виграла дебату.

2) „Рішено, що радіо є ліпше, ніж телевізія"; афірмативну сторону заступали Ольга Піць і Ярослав Каптій, а неґативну сторону заступали Леся Гикавий і Омелян Федак. Неґативна сторона виграла дебату.

3) „Рішено, що людина в передісторичних часах була більше задоволена з життя, ніж модерний чоловік"; афірмативну сторону заступали Богдан Косач і Аврія Підручна, а неґативну сторону заступали Наталка Цьона й Євген Вергун. Афірмативна сторона виграла дебату. Ця дебата була найцікавіша і найкраще виконана за всі дебати.

4) В четвертій дебаті брали участь: Меліта Мельничук і Леся Ґорчинська по одній стороні, а Петруся Венґер і Євген Лисий по другій стороні.

За пять тижнів Курсів відбулися такі дискусії:

1) „Карієра для женщини"; тему дискутували Богдан Косач, Наталка Цьона, Євген Вергун і Орися Крипякевич.

2) „Авта для молоді"; тему дискутували Петруся Венґер, Кароль Токарик, Авріля Підручна і Василь Мельничук.

3) „Вартість комикс"; тему дискутували Леся Ґорчинська, Віктор Стельмащук, Меліта Мельничук і Орест Олекший.

4) Участь в послідній дискусії брали: Оля Піць, Юрій Фотій, Зірка Гаврилюк і Ярослав Каптій.

При цій нагоді варто згадати дискусію на тему „Провинність неповнолітців", яку приготовив п. В. І. Сарчук і яка відбулася на сцені підчас аматорського вечора в салі Катедри Пресвятої Тройці в неділю, 24-го липня. Участь брали Юрій Фотій, Ляля Дідух, Мироня Свик, Савеля Сторожук, Наталка Цьона, Євген Юзвишин, Зірка Гаврилюк і Богдан Чухновський.

Підчас курсів відбулоєя 16 промов, зміст яких можна поділити на такі кляси: а) інформативний, б) переконуючий, в) предложення пляну, г) веселий, ґ) емоційний.

З таких промов, дебат і дискусій курсанти навчаються мови, вислову думок, сміливости перед публикою, самокритики та загально практичного провідництва. Це все напевно придасться в їх будучім життю, як громадянам чи провідникам в суспільстві.

Юрій Фотій.

Наші прогульки й розваги

Студенти Девятих Українських Літніх Курсів при Колеґії св. Андрея хоч у першу чергу приїхали вчитися, не лишаються також позаді, коли приходило до забави й розваги.

У більшости вони відбувалися в суботу та неділю, а часом і в пятницю. У неділю, 10-го липня, студенти їздили гуртом до Кілдонан Парк, де грали „софт бол" проти членів Катедри й деяких членів СУМК-у. Студенти Колеґії, розуміється, виграли. Потім була перекуска, а після неї студенти розійшлися і вернулися до Колеґії.

У пятницю, 15-го липня, вінніпезький відділ СУМК-у запросив студентів на танець, який дуже успішно відбувся в Народному Домі. Більшість студентів танцювала, а решта по-свойому забавлялася.

У слідуючу неділю студенти Колеґії поїхали двома автобусами до Ґренд Біч, де забавлялися, пливали й пеклись на сонці. Була надзвичайна погода. Там ми обідали, а вечеряли вже ближче до Вінніпеґу, в Ґал Лейк. Тут ми розклали вогонь, смачно поїли й, сівши назад у автобуси, приїхали до Колеґії, добре спечені але задоволені.

У суботу, 23-го липня, соціяльний комітет студентського кружка дуже гарно прибрав їдальню в Колеґії й під музику плит та оркестри студенти знову танцювали, запросивши СУМК, у віддяку за їхнє прийняття.

Студенти Літніх Курсів добре понисалися в неділю, 24-го липня, на їхньому першому концерті. Майже всі студенти Колеґії брали в ньому участь чи то в хорі, оркестрі, танках чи в інсценізації. У додатку була дискусія на тему: „Провинність неповнолітців" і чимало сольових співів та деклямацій.

У передостанню неділю управа Катедри Пресвтої Тройці в Вінніпеґу справила студентам Літніх Курсів добру несподіванку, бо взяла нас на фарму недалеко Вінніпеґу, де всі забавлялися, їли й увечорі танцювали. Назад до Колеґії приїхали всі дуже змучені.

В останню неділю, студенти дали дуже успішний кінцевий концерт в Катедрі, де співав хор під керівництвом самих студентів; був сольовий спів, деклямації, гра оркестри, інсценізації й народні танки.

У вівторок, 8-го липня, студенти мали кінцевий танець, який був дуже веселий, хоч над ним висіла хмара журби, бо студенти знали, що на другий день треба прощатися.

Назагал студенти Девятих Літніх Курсів при Колеґії св. Андрея багато навчилися, — чимало й забавлялися, і всі вернулися додому цілком задоволені.

Богдан Косач.

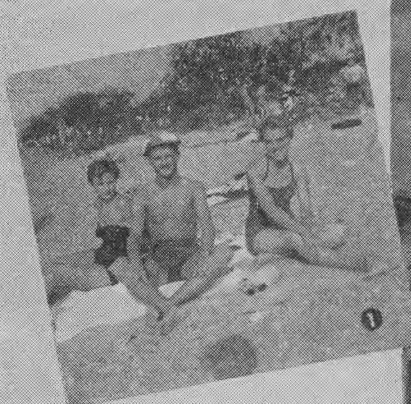
Інструкторський курс

Цього року управа Літніх Курсів зробила додаток до своєї загальної програми навчання впровадженням інструкторського або провідничого курсу для старших курсантів, які проявляють певну здібність, амбіцію і зацікавлення в українознавстві і громадськім провідництві. Такий курс мав би приготовити молодих хлопців та дівчат на місцевих громадських провідників, брак яких по околицях сьогодні довело до тимчасового занепаду українського громадського життя. Провідники не падають з хмар, але повстають з народу, отже кожний нарід мусить виховувати своїх провідників. Українські Літні Курси при Колеґії св. Андрея власне постаралися виповнити це домагання.

Інструкторський курс складається з інструкторських і додаткових предметів. До інструкторських предметів зараховуються: 1) інструкторський курс в танках, 2) дириґентура, 3) нагляд в спортових активностях: "софт бол", відбиванка, підкови й "пінґ-понґ", 4) участь в заряді Студентського Кружка і, 5) читання і співання молитов в каплиці. До додаткових предметів зачислені слідуючі: 1) історія українців в Канаді, 2) провідництво — загальне й сумківське, 3) драма і 4) дебати, дискусії і промови.

За успішну здачу іспиту в даних предметах курсант одержує по 10 значків за інструкторський предмет, а по 5 значків за додатковий предмет. Курсанти, що в цей спосіб здобудуть 50—55 значків, одержують інструкторський цертифікат третьої кляси; ті, що здобули 60—65 значків, одержують інструкторський цертифікат другої кляси, а хто здобув 70 значків, одержує інструкторський цертифікат першої кляси. На цертифікаті зазначується, за які предмети курсант одержав кредит.

Спорт

На курсах були добре зорґанізовані години спорту два рази на тиждень. Для цього курсанти були поділені на дві ґрупи — на старших і молодших. Одна ґрупа йшла на площу Катедри Пресвятої Тройці бавитися відбиванки а друга ґрупа їхала до Килдонен Парк бавитися в „сафт бол". Ті хлопці і дівчата, що не були в дружинах, лишалися в Колеґії бавитися в "пінґ-понґ", або йшли на площу Катедри бавитися в підкови. Кожний брав участь в якійсь спортовій грі, а в половину курсів нові дружини були вибрані, щоби дати нагоду курсантам брати участь в ріжних спортах, а не тільки в однім. Орґанізуванням спортової програми зайнявся п. О. Ґорчинський.

За успішне переведення спортової програми в життя, велике признання належиться інструкторам спорту, які наглядали над спортовими іграми та вчили тих, що не вміли грати. Цими інструкторами на курсах були слідуючі:

1) В „сафт бол": Василь Мельничук, Ліда Музика, Богдан Чуховський і Авріля Підручна.

2) В відбиванці: Юрій Фотій, Євген Вергун, Ізидор Придаток і Ляля Дідух.

3) В підковах: Вінцентий Іванчук, Кароль Токарик, Аделя Бойко й Віктор Стельмащук.

4) В „пінґ-понґ": Богдан Косач, Наталка Цьона, Доня Ґорецька й Омелян Федак.

Спортовий Комітет Студентського Кружка займався спортом під час прогульок та відповідав за спортові прилади через цілі курси.

Кароль Токарик.

Підписи до світлин

1. "Велика трійця".
2. Соняшний купіль на маґічному карпеті.
3. Перед виїздом до озера.
4. Поголоднілі курсанти чекають на вечеру біля озера.
5. На пляжі "Ґренд Біч".
6. "Сейф ал еравнд!"
7. Красавиці з Колеґії св. Андрея.
8. "Вічная память".

Стипендії для курсантів

На минулому провінціяльному зїзді Союзу Українок Канади у Манітобі було ухвалено дати 50 долярів на нагороди для успішних студентів Літніх Курсів при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу. Стипендійний комітет (до якого входять пані Р. Кондра, пані М. Касіян і панна Є. Олійник), разом з о. д-ром Савчуком, принципалом Колеґії і з панею Є. Білич, головою провінціяльної екзекутиви, ухвалили нижче подані вимоги й засади:

1. Кандидат (курсант чи курсантка) 1) має мати не більше як 18 років. 2) Мусить мати релігійну приналежність і учащати до церкви. 3) Повинен бути активним і виявляти здібність до проводу серед свого оточення, а саме: брати участь в музиці і драмі, в мистецтві — як вишивках і писанню писанок, в танках, або в студентських чи молодечих орґанізаціях. 4) Повинен любити спорт, і по-можливості, брати в нім участь. 5) Мусить задовільно володіти українською мовою. 6) Повинен виявити належний поступ в знанню української історії, ґеоґрафії і літератури. 7) Повинен мати загальне знання про українське життя в Канаді, цебто: українські орґанізації, церкву і культуру, також мусить бути ознайомлений із головними українськими часописами. Для цього мусить брати курс "Громадське виховання і провідництво" і "Історію українців у Канаді".

II. Нагород буде чотири. Перша і друга нагорода для дівчат і також перша і друга нагорода для хлопців. Перші нагороди будуть по 15 долярів, а другі по 10 долярів.

III. У склад стипендійної комісії входять учителі і відпоручниця від Союзу Українок.

IV. Вручення грошевих нагород з відповідними грамотами відбудеться на концерті курсантів при кінці Літніх Курсів.

V. Ці вимоги і засади повинні бути перевірювані щороку, щоб пристосувати їх найкраще до обставин.

Згадані нагороди є великою заохотою курсантам добре писуватися в навчанню української мови, письма, пісні, історії, літератури, традицій, звичаїв та релігійного знання. Цим способом Союз Українок Канади багато причинюється до збереження українських культурно-історичних надбань серед української молоді в Канаді.

Курсанти складають сердечну подяку провінціяльній управі Союзу Українок Канади на Манітобу за їх близьке заціkавлення Курсами та наділення чотирьох курсантів такими нагородами.

Редакція.

Орґанізаційне виховання

Кожний свідомий, поступовий і сильний нарід є добре зорґанізований. Його орґанізаційне життя є розвинене на високім рівні. А незорґанізований нарід гине й пропадає. З цього то й повстала добре відома приповідка: "перше розєднай, а тоді завоюєш".

Ми багато чуємо та говоримо про єдність.. але в той самий час легковажимо українське орґанізаційне життя. Ми забуваємо, що народна єдність приходить в наслідок добре зорґанізованого суспільства. Брак єдности серед українців багато пошкодив в українській визвольній боротьбі, тай не мало шкодить українцям здобути для себе належне місце серед других народностей в Канаді.

В сьогоднішний день українська справа вимагає сильної народної (а не політичної чи партійної) орґанізації серед всіх українців, орґанізації, яка не тільки правдиво усвідомлювала б своїх членів в українській культурі та вірі, але рівно спромогла б їх позитивно причинитися до збагачення загального державного чи світового життя. Для цього народні інституції мають обовязок виховувати свою молодь на добрих провідників і добрих рядових членів українського суспільства та давати їм належне орґанізаційне виховання.

Манітобська управа Союзу Української Молоді Канади (СУМК) в порозумінню з управою Літніх Курсів при Колеґії св. Андрея зарядила серію викладів в "орґанізаційнім вихованню". На цих викладах обговорювались орґанізаційні справи як загального характеру так і зо спеціяльним відношенням до орґанізації СУМК. Теми й лектори цих викладів були слідуючі:

1) "Історія СУМК" — Григорій Тижук.
2) "Ідеольоґія СУМК" — Петро Крипякевич.
3) "Прикмети доброго сумківця" — Анатоль Стратійчук.
4) "Прикмети доброго провідника" — Ор. Ґорчинський.
5) "Склад орґанізації СУМК" — Анатоль Стратійчук.
6) "Обовязки членів управи відділу" — Анна Фіґус.
7) "Програма діяльности для відділу" — Анна Фіґус.
8) "Видавництво СУМК" — Орест Ґорчинський.
9) Технічне переведення програми діяльности в життя" — Анна Фіґус.
10) "Розголошення і інші технічні справи відділу" — Петро Крипякевич.

Управа Літніх Курсів складає щиру подяку поданим лекторам за час і труд а провінціяльній управі СУМК на Манітобу дає признання за таке близьке піклування справами орґанізаційного виховання української молоді.

О. Ґорчинський, директор Курсів.

Спис студентів Девятих Літніх Курсів

Боднарчук Савеля, Вайта, Ман.
Боднарук Мирослава, Роблін, Ман.
Бойчук Ґері, Саскатун, Саск.
Бойко Аделя, Ґилберт Плейнс, Ман.
Чайковська Савеля, Давфин, Ман.
Чернівчан Марія, Беллис, Алта.
Цьона Богдан, Блейн Лейк, Саск.
Цьона Наталка, Блейн Лейк, Саск.
Цибак Уляна, Едмонтон, Алта.
Чуховський Богдан, Виндзор, Онт.
Демчук Никола, Сенді Лейк, Ман.
Дідух Галя, Едмонтон, Алта.
Друль Віктор, Мензі Ман.
Іванець Орися, Брентфорд, Онт.
Федак Омелян, Гемилтон, Онт.
Фотій Юрій, Торонто, Онт.
Ґалянт Людвінка, Давфин, Ман.
Ґорчинська Леся, Давфин, Ман.
Ґорчинська Зоня, Ковті, Саск.
Ґорецька Доня, Торгилд, Алта.
Гаврилюк Зірка, Роблин, Ман.
Григірчук Лелія, Чиливек, Б. К.
Канюка Віра, Міннеаполіс, .Д.А.
Клим Володимир, Су Лукавт, Онт.
Косач Богдан, Торонто, Онт.
Козій Джойс, Ванкувер, Б.К.
Крепякевич Орися, Чиливек, Б.К.
Лазарович Денис, Едмонтон, Алта.
Лисий Євген, Порт Артур, Онт.
Малицька Галя, Едмонтон, Алта.
Мельничук Василь, Едмонтон, Алта.
Мельничук Меліта, Гері Гил, Алта.
Москалюк Гриць, Валій, Б.К.
Музика Ліда, Форт Виліям, Онт.
Музика Ліда, Форт Виллям, Онт.
Німчук Доналд, Анола, Ман.
Олекший Орест, Калмар, Алта.
Парасій Іларіон, Ню Вестминстер, Б.К.
Паробій Петро, Форт Виліям, Онт.
Павлишин Олесь, Гемилтон, Онт.
Пелех Катруся, Беллис, Алта.
Перхалюк Василь, Роблин, Ман.
Підручна Авріля, Веґревил, Алта.
Підручна Мирослава, Веґревил, Алта.
Піць Ольга, Роблин, Ман.
Пронюк Петруся, Едмонтон, Алта.
Придаток Ізидор, Алміра, Онт.
Різак Лері, Виндзор, Онт.
Романенко Богдан, Міннеаполіс, З.Д.А.
Сенишин Галя, Едмонтон, Алта.
Шіян Анатоль, Міннеаполіс, З.Д.А.
Стельмащук Віктор, Тарнополь, Саск.
Сторожук Савеля, Вайта, Ман.
Свик Мироня, Еґесі, Б.К.
Ткачик Юрій, Кридор, Саск.
Токарик Кароль, Торонто, Онт.
Вацик Мирон, Форт Виліям, Онт.
Венґер Петруся, Форт Виліям, Онт.
Вергун Євген, Торонто, Онт.
Якимишин Єлисавета, Роблин, Ман.
Долинчук Роман, Вінніпеґ.
Іванчук Зірка, Лос Енджелес, З.Д.А.
Іванчук Вінцентий, Лос Енджелес, ЗДА.
Герис Михайло, Вінніпеґ.
Гавриш Дмитро, Виндзор, Онт.
Герман Стась, Шортдейл, Ман.
Гикава Леся, Вінніпеґ.
Каптій Ярослав, Ст. Боніфес, Ман.
Кудляк Юдита, Вінніпеґ.
Острижнюк Ярослав, Вінніпеґ.
Павлик Роман, Вінніпеґ.
Павлик Зеновія, Вінніпеґ.
Рів Гелен, Вінніпеґ.
Роїк Стефан, Вінніпеґ.
Сеніцька Петруся, Вінніпеґ.
Сирник Соня, Вінніпеґ.
Сивак Левко, Вінніпеґ.
Тесарський Данило, Вінніпеґ.
Юзвишин Євген, Ст. Боніфес, Ман.
Задорожна Галя, Вінніпеґ.

Всіх курсантів є зареєстровано 80. Дівчат є 38 а хлопців 42. По місцевости вони походять так: з Бритиш Коломбії — 6, з Алберти — 14, з Саскачевану — 6, з Манітоби — 32, з Онтеріо — 17, зо Зєдинених Держав Америки — 5.